

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קי"א ע"ב

פרשת וירא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יִתִּיר מִסֵּטְרָא אַחֲרָא, בְּגִין דְּהָא בְּחֻמְתָּא עֲבַד לְאַתְדַּבְּקָא בְּדְרוּמָא:

תרגום לעברית

וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעֵר וְגו', מִתּוֹךְ רִצּוֹן הַמֶּלֶךְ, נִפְרַד מִצַּד הַיָּמִין הַתּוֹךְ אֶחָד שֶׁל קֶשֶׁר שֶׁהַחֲקִיקָה דְּבוּקָה בְּתוֹךְ הַתּוֹךְ הַזֶּהב מִצַּד הַשְּׂמָאל בְּתוֹךְ טְמָאָה [שֶׁל יִצְרוֹן] [נ"א וּמְקוֹמוֹ] וְנַעֲשֶׂה שֶׁל קֶשֶׁר אֶחָד שֶׁל הָאֵילָן. כְּשֶׁרָצָה יִצְחָק לְהַתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, בַּחֲזֹק שֶׁל הַדִּין הַקָּשֶׁה הַתַּחֲזֹק וְהַפְּרִיד דְּרָגוֹת מְקִיּוּמָם, וְהַתַּחֲזֹק אֲבָרָהֶם וְהַפְּרִיד אוֹתוֹ קֶשֶׁר אֶחָד שֶׁל הָאֵילָן מִתּוֹךְ אוֹתָהּ טְמָאָה. אוֹתוֹ נָחַשׁ הַקְדָּמוֹנִי נִכְנַס בְּשֶׁרְשׁוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הָעֵץ, וְהוּא הָיִין שֶׁשֶּׁתָּהּ וְהוֹלִיד שְׁתֵּי דְרָגוֹת קְשׁוּרוֹת זוּ בְּזוּ. וְהֵן הַדְּרָגוֹת שְׁסוּכְבוֹת בְּצַד הַטְּמָאָה, אֶחָד נִקְרָא מִלְכוּ"ם וְאֶחָד נִקְרָא פְּעוּ"ר. זוּ עֲצָה בְּנִכְסָהּ, וְזוּ עֲצָה בְּגִלּוּי. פְּעוּ"ר, שֶׁהַתְּגִלָּה הוּא וְכָל מַעֲשָׂיו בְּגִלּוּי. מִלְכוּ"ם, שֶׁהוּא בְּכִסּוּי. הוּא וְכָל מַעֲשָׂיו מְכֻסִּים. מִשְׁנֵי אֵלָה נִפְרָדִים מִיָּנִים רַבִּים לְמִינֵיהֶם וְסוּכְבִּים אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֶת כָּל הַצִּדֵּדִים הַטְּמָאִים הַלָּלוּ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד קוֹפֵץ [נ"א נִזְף] לְמְקוֹמוֹ. כְּמוֹ כֵּן הוּא לְמַטָּה. לוֹט נִפְרַד מֵאֲבָרָהֶם וְשֶׁם דִּיּוּרוֹ עִם אֲנָשֵׁי סָדָם, כְּשֶׁהַתְעוֹרֵר עָלֵיהֶם הָיִין נִזְכָּר בְּאֲבָרָהֶם, וְשָׁלַח לוֹ מִשָּׁם וְנִפְרַד מֵהֶם. בְּנוֹתָיו הִשְׁקוּהוּ יֵין וְהוֹלִידוֹ מִמֶּנּוּ שְׁתֵּי אֲמוֹת. אַחַת נִקְרָאת מוֹאֵב וְאַחַת נִקְרָאת עֲמוֹן. אַחַת בְּגִלּוּי וְאַחַת בְּכִסּוּי. עֲמוֹן דְּרָגָתוֹ מִלְכוּ"ם, עֲצָה בְּכִסּוּי. מוֹאֵב דְּרָגָתוֹ

פעו"ר, הכל בגלוי. כמו זה בנותיו. אחת אמרה בן עמי, בן יש לי מעמי ולא אמרה ממני הוא, משום כך הוא היה בכסוי. זו אמרה מואב, מאב הוא זה, מאבא הולדתיהו, דרגתו פעו"ר, הדבר בגלוי. ובשני אלה אחז דוד המלך, לאחר מכן ממואב באה רות ויצא ממנה דוד המלך, ומעמון התעטר דוד המלך בעטרה הזו שהיא עדות לזרעו של דוד, שכתוב (מלכים ב יא) ויתן עליו את הנזר ואת העדות. וזו היתה ממלכו"ם דרגת בני עמון, שכתוב (שמואל ב יב) ויקח את עטרת מלכם. מלכם דרגת בני עמון הוא, שכתוב ותהי על ראש דוד, ומשם היתה עדות לבניו לעולמים, ובה נודע מי הוא מן בני דוד המלך שראוי למלך ודאי שאומרים מן דוד הוא [הגוף]. שאפלו שנולד באותו היום, יכול היה לסבל בעטרה ההיא על ראשו [שהרי הוא] שהיה משקל כפר זהב ואכן יקרה היתה, וכן אדם אחר לא יכול לסבל אותה. וזהו שכתוב ביואש, ויתן עליו את הנזר ואת העדות. ובשתי דרגות נאחז דוד המלך, והם תקף מלכותו להתחזק על שאר העמים, שאם לא נכלל בצד שלהם, לא יכול להתגבר עליהם כל [הגונים] הדרגות של שאר העמים כלולים בדוד להתגבר ולהתחזק עליהם. ויעל לוט מצוער וישב בחר. כתוב (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב. אלו שתי בנות של יצר הרע מעוררות אותו [כדי] לשלט על הגוף. אחת היא נפש שמתרבה תמיד בגוף, ואחת היא נפש שכוספת לתאוות רעות [ד"א של העולם הזה] ובכל הפסופים הרעים של העולם הזה. זוהי הבכיר"ה, וזו [ואחרת] הצעיר"ה. ויצר הרע לא מתחבר תמיד אלא בשתי אלה כדי לפתות בני אדם, וכדי שיאמינו לו [להוביל] להאביד אותם למקום חצי המות ויעבדו אותו, כמו שנאמר (שם ז) עד יפלה חץ כבדו. ללסטים שמקפחים בחרים, ומסתירים עצמם במקום מפחיד בחרים, ויודעים שהרי בני אדם שומרים עצמם מללכת למקומות הללו, מה עושים? בוחרים מהם אותו שלשונו חדה מכלם, אותו שיודע לפתות בני אדם, ויוצא מביניהם ויושב בדרך ישרה שכל בני העולם עוברים שם. כיון שמגיע

אֲלֵיהֶם, מִתְחִיל לְהִתְחַבֵּר עִמָּם (ולפתותם). (עד כאן סתרי תורה). וַיִּסַּע מִשָּׁם אֲבִרָהָם
אֶרֶץ הַנֶּגֶב. כָּל מִסְעוּתָיו הָיוּ לְצַד דָּרוֹם יוֹתֵר מִלְּצַד אֲחֵר, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי בְּחֻכָּמָה עָשָׂה
לְהִדְבֵּק בְּדָרוֹם.

טקסט הזוהר

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲוֹתִי הִיא. תְּנִינִן (כיוון) לֹא לִיבְעִי לִיָּה לְבַר נָשׁ לְסִמְכָא
עַל נִיסָא, וְאִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶרְחִישׁ נִיסָא לְבַר נָשׁ, לֹא אֵית לִיָּה לְסִמְכָא (תדיר) עַל
נִיסָא זְמָנָא אַחְרָא. בְּגִין דְּלֹא בְּכָל שַׁעְתָּא וְשַׁעְתָּא אֶתְרַחֵשׁ נִיסָא.

תרגום לעברית

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲוֹתִי הוּא. שְׁנִינִי, [כיוון] לֹא צָרִיךְ אָדָם לְסַמֵּךְ עַל הַנֶּסֶם,
וְאִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֶרְחִישׁ נֶס לְבֵן אָדָם, אֵין לוֹ לְסַמֵּךְ תָּמִיד עַל נֶס בְּפַעַם אַחֶרֶת, כִּי
לֹא בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה מִתְרַחֵשׁ נֶס.

טקסט הזוהר

וְאִי יִיעוּל בַּר נָשׁ גְּרָמִיָּה בְּאַתֵּר דְּנִזְקָא אִשְׁתַּכַּח לְעִינָא, הָא פִּקְעָה כָּל זְכוּתִיהָ דְּעֵבֶד
בְּקַדְמִיתָא וְאוּקְמוּהָ. כְּמָא דְּאַתָּה אָמַר, (בראשית לב) קָטוֹנְתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֻנָה
וְגו'. וְאֲבִרָהָם כִּיּוֹן דְּסָלִיק מִמְּצָרִים וְאִשְׁתַּזִּיב זְמָנָא חָדָא, הִשְׁתָּא אֲמַאי אָעִיל גְּרָמִיָּה
בְּצַעְרָא בְּקַדְמִיתָא וְאָמַר אַחֲוֹתִי הִיא.

תרגום לעברית

וְאִם יִכְנִיס אָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְמָקוֹם שֶׁהִנָּזַק מִצוּי לְעִינֵי, הָרִי פִּקְעָה כָּל זְכוּתוֹ שֶׁעָשָׂה
בְּתַחֲלָה וּבְאַרוּחָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית לב) קָטוֹנְתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֻנָה וְגו'.
וְאֲבִרָהָם, כִּיּוֹן שֶׁעָלָה מִמְּצָרִים וְנִצּוֹל פַּעַם אַחַת, כָּעֵת לָמָּה הַכְּנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּצַעַר
בְּתַחֲלָה וְאָמַר אַחֲוֹתִי הִיא?

אֵלָא אַבְרָהָם לֹא סָמִיךְ עַל גְּרַמְיָה כְּלוּם, וְחָמָא שְׂכִינְתָא תְּדִיר בְּדִיּוּרָה דְּשָׂרָה וְלֹא אַעֲדִי מִתַּמָּן, וּבִגִּין דְּהוֹת תַּמָּן, אֶסְמִיךְ אַבְרָהָם וְאָמַר אַחֲוִיתִי הִיא כְּמָה דְכָתִיב (משלי ז) אָמַר לְחֻכְמָה אַחֲוִיתִי אֵת. וּבִגִּין כֹּךְ אָמַר אַחֲוִיתִי הִיא (ס' א א את):

תרגום לעברית

אֵלָא אַבְרָהָם לֹא סָמֵךְ עַל עֲצָמוֹ כְּלוּם, שָׂרָאָה אֵת הַשְׂכִּינָה תָּמִיד בְּמִדּוּרָה שֶׁל שָׂרָה וְלֹא זֶזָה מִשָּׁם, וּמִשּׁוּם שֶׁהִתְהַוְּתָה שָׁם, סָמֵךְ אַבְרָהָם וְאָמַר אַחֲוִיתִי הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (משלי ז) אָמַר לְחֻכְמָה אַחֲוִיתִי אֵת, וְלָכֵן אָמַר אַחֲוִיתִי הוּא.

טקסט הזוהר

וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ וַגּו'. וְכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתָא לְגַבְיֵיהּ דְּרִשְׁעִיָּא כְּמָה דְכָתִיב, (במדבר כב) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל פִּלְעָם. (בראשית לא) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לָבֵן. אֵלָא הֵהוּא מִמָּנָא שְׁלִיחָא דְאֵתְפָקֵדָא עֲלֵיהּ הָוָה, בִּגִּין דְכָלְהוּ כֹד עָבְדִי שְׁלִיחוֹתָא נְטִילִי שְׁמָא דָא, וּמִסְטָרָא דְדִינָא קָא אֲתִינִין. וְעַל דָּא וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ בְּחִלּוּם הִלְיָלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה מֵת עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וַגּו'.

תרגום לעברית

וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ וַגּו'. וְכִי הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּא אֶל רִשְׁעִים? כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (במדבר כב) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל פִּלְעָם, (בראשית לא) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לָבֵן? אֵלָא אוֹתוֹ מִמָּנָה הַשְׁלִיחַ שֶׁמִּפְקֵד עֲלֵיהֶם הָיָה מִשּׁוּם שְׁכָלָם, כְּשֶׁעוֹשִׂים שְׁלִיחוֹת, נוֹטְלִים הַשֵּׁם הָוָה, מִצַּד הַדִּין הֵם בָּאִים. וְעַל זֶה וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ בְּחִלּוּם הִלְיָלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה מֵת עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וַגּו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (משלי יב) שְׁפַת אֱמֶת וְגו'. שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לָעֵד. דָּא אַבְרָהָם, דְּכָל מְלֻי בְּקִדְמִיתָא וּבִסּוּפָא הָווּ בְּאַמֶּת. וְעַד אֲרַגְיָעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר. דָּא אַבְימֶלֶךְ. בְּאַבְרָהָם נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֹתִי הִיא. דָּא בְּקִדְמִיתָא, דְּאָמַר בְּגִין שְׂכִינְתָא דְּהָוֹת עֲמָה דְּשָׂרָה אַחֹתִי הִיא, וְאַבְרָהָם בְּחֻכְמָתָא עֲבַד. מַאי טַעמָא

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (משלי יב) שְׁפַת אֱמֶת וְגו'. שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לָעֵד - זֶה אַבְרָהָם, שְׁכָל דְּבָרָיו בְּהִתְחַלָּה וּבִסּוּף הָיוּ בְּאַמֶּת. וְעַד אֲרַגְיָעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר - זֶה אַבְימֶלֶךְ. בְּאַבְרָהָם נֶאֱמַר, וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֹתִי הִיא. זֶה בְּהִתְחַלָּה שְׁאָמַר מִשּׁוֹם הַשְׂכִּינָה שְׁהִיְתָה עֲמָה שֶׁל שָׂרָה אַחֹתִי הִיא, וְאַבְרָהָם עָשָׂה בְּחֻכְמָה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׂאֵבְרָהָם הוּא מֵצֵד הַיָּמִין, אָמַר אַחֹתִי הוּא, וְסוּד כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ה) אַחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִמְתִּי. וְעַל זֶה אַבְרָהָם קָרָא לָהּ תִּמְיֵד אַחֹתִי, מִשּׁוֹם שֶׁנִּדְּבַק עֲמָה, וְלֹא יָזוּזוּ זֶה מִזֶּה לְעוֹלָמִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.